

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav obsega:

- Uredbo o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05 z dne 1. 8. 2005),
- Uredbo o dopolnitvi Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 92/07 z dne 10. 10. 2007),
- Uredbo o spremembi in dopolnitvi Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 68/12 z dne 7. 9. 2012).

UREDBA **o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav**

(neuradno prečiščeno besedilo št. 2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta uredba določa v skladu z Direktivo 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav (UL L št. 309 z dne 27. 11. 2001), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 114; v nadaljnjem besedilu: direktiva 2009/31/ES), posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi v zrak za velike kurilne naprave in sicer:

- mejne vrednosti emisij,
- vrste goriv, katerih emisije zaradi zgorevanja v velikih kurilnih napravah ureja ta uredba,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije v zrak,
- prilagoditev starih in obstoječih velikih kurilnih naprav določbam te uredbe.

(2) Za vprašanja o emisijah snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak pa predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

2. člen

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za vse velike kurilne naprave, katerih vhodna toplotna moč je večja ali enaka 50 MW, ne glede na to, ali je uporabljeno gorivo trdno, tekoče ali plinasto, razen za:

1. sežigalnice odpadkov in velike kurilne naprave, v katerih se sosežigajo odpadki skladno z določbami predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov,
2. dizelske, bencinske ali plinske motorje,

3. velike kurilne naprave, pri katerih se produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnem procesu, predvsem, če gre za:
 - a) neposredno segrevanje, sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materialov, kot se to izvaja v pečeh za ponovno segrevanje ali v pečeh za toplotno obdelavo,
 - b) napravo za naknadno zgorevanje, kot je to oprema, namenjena čiščenju dimnih plinov z naknadnim sežigom, ki ne obratuje kot samostojna kurilna naprava,
 - c) napravo za regeneracijo katalizatorjev iz krekning procesov,
 - d) napravo za pretvorbo vodikovega sulfida v žveplo,
 - e) reaktor, ki se uporablja v kemični industriji,
 - f) koksarniško peč,
 - g) rekuperator toplote pri plavžu,
 - h) opremo ali napravo za pogon vozil, ladij in letal,
 - i) plinsko turbino na naftni ploščadi,
 - j) plinsko turbino, za katero je bilo izdano dovoljenje za gradnjo pred 27. novembrom 2002, ali plinsko turbino, za katero je bila vložena zahteva za izdajo dovoljenja za gradnjo pred 27. novembrom 2002, če je plinska turbina začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka pa veljajo za plinske turbine iz točke (j) prejšnjega odstavka določbe o obveščanju in ukrepanju v primeru okvar iz 20. člena te uredbe ter določbe o meritvah emisij iz 23., 24., 25. in 26. člena te uredbe.

3. člen

Pojmi, ki so uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. emisija je kakršenkoli izpust snovi iz velike kurilne naprave v zrak;
2. dimni plini so odpadni plini iz kurilne naprave, ki so onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju; njihov volumski pretok je izražen v kubičnih metrih na uro (m^3/h) pri normni temperaturi 273 K in tlaku 101,3 kPa ter po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v Nm^3/h (v nadaljnjem besedilu: pri normnih pogojih);
3. mejna vrednost emisij je dovoljena količina snovi v dimnih plinih velike kurilne naprave, ki se lahko izpušča v zrak v danem časovnem obdobju. Mejna vrednost se izraža kot masa snovi na prostornino dimnega plina (mg/Nm^3), preračunano glede na računsko vsebnost kisika v dimnem plinu, izraženo v volumskih odstotkih, ki znaša:
 - 3 vol.% pri tekočih in plinastih gorivih,
 - 6 vol.% pri trdnih gorivih in
 - 15 vol.% pri plinskih turbinah;
4. stopnja razžveplanja ε_s je razmerje med količino žvepla, vsebovano v produktih razžveplanja ter trdnih ostankih, ki ni emitirana v zrak v določenem časovnem obdobju, in celotno količino žvepla, dovedeno z gorivom, ki je uporabljeno v istem časovnem obdobju. Stopnja razžveplanja se izraža v odstotkih in se izračuna na način:

$$\varepsilon_{s[\%]} = \left(\frac{\text{količina žvepla, ki ni emitirana v zrak}}{\text{celotna količina žvepla v gorivu}} \right) \cdot 100 ;$$

5. goriva so vse v kurilno napravo dovedene gorljive snovi, razen odpadkov, za katere veljajo določbe predpisov, ki urejajo emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov;
6. velika kurilna naprava je vsaka tehnična naprava, v kateri zgoreva gorivo z namenom, da se nastala toplota uporabi;
7. velika kurilna naprava s kombinirano kurjavo je tista, v kateri lahko izmenično zgorevata dve ali več vrst goriv;

8. velika kurilna naprava z mešano kurjavo je tista, v kateri hkrati zgoreva dve ali več vrst goriv;
9. nova velika kurilna naprava je velika kurilna naprava, za katero je bilo izdano dovoljenje za gradnjo po 1. juliju 1987, ali, če dovoljenje za gradnjo ni bilo izdano, kurilna naprava, ki je začela obratovati po 1. juliju 1987;
10. obstoječa velika kurilna naprava je velika kurilna naprava, za katero je bilo izdano dovoljenje za gradnjo pred 1. julijem 1987, ali, če dovoljenje za gradnjo ni bilo izdano, velika kurilna naprava, ki je začela obratovati pred 1. julijem 1987;
11. biomasa so proizvodi, ki vsebujejo v celoti ali delno snovi rastlinskega izvora iz kmetijstva ali gozdarstva in se lahko uporabljajo kot gorivo zaradi izkoriščanja njihove energetske vrednosti, in naslednji odpadki, ki se uporabljajo kot gorivo:
 - a) rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva;
 - b) rastlinski odpadki, ki nastajajo v industrijskih obratih za proizvodnjo hrane, če se pridobljena toplota uporablja;
 - c) vlaknati rastlinski odpadki iz proizvodnje primarne papirne kaše in iz proizvodnje papirja iz papirne kaše, če gre za sosežig na kraju proizvodnje in se s sosežiganjem pridobljena toplota uporablja;
 - d) odpadna pluta;
 - e) odpadki iz lesa, razen tistih, ki lahko zaradi obdelave lesa z zaščitnimi sredstvi in premazi vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine in so predvsem odpadki pri graditvi ali rušenju objektov;
12. plinske turbine so pogonski rotacijski stroji, ki pretvarjajo toplotno energijo v mehansko delo in imajo enega ali več vrtečih se kompresorjev, gorilnik za izgorevanje goriva in eno ali več turbin;
13. zemeljski plin je naravni plin v obliki metana, ki ne vsebuje več kot 20 volumskih odstotkov nečistoč in drugih sestavin.

4. člen

(1) Upravljavec mora zagotoviti, da se dimni plini izpuščajo v okolje samo skozi odvodnik dimnih plinov velike kurilne naprave.

(2) Pri načrtovanju gradnje ali rekonstrukcije velikih kurilnih naprav mora upravljavec zagotoviti, da se pri izračunu višine odvodnika dimnih plinov upošteva vse možne vplive na okolje in zdravje ljudi v neposredni okolici velike kurilne naprave.

(3) V primeru namestitve dveh ali več kurilnih naprav, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 50 MW, se te štejejo kot ena velika kurilna naprava, če ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v postopku presoje vplivov na okolje ali izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ugotovi, da je tehnično izvedljivo izpuščati njihove dimne pline skozi skupni odvodnik dimnih plinov, in če to ne povzroči več kot 100-odstotne podražitve gradnje v primerjavi s stroški gradnje posamičnih odvodnikov dimnih plinov.

4.a člen

(1) Upravljavec velike kurilne naprave z nazivno električno močjo 300 MW ali več, ki načrtuje gradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida, mora izdelati oceno, s katero ugotovi, ali so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da je na voljo območje, primerno za shranjevanje ogljikovega dioksida, za katero je bilo izdano dovoljenje za shranjevanje ogljikovega dioksida v skladu z direktivo 2009/31/ES,
- da so transportne zmogljivosti za transport ogljikovega dioksida do območja shranjevanja iz prejšnje alineje tehnično in ekonomsko izvedljive,

- da je vgradnja za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida iz njegove naprave tehnično in ekonomsko izvedljiva.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki načrtuje gradnjo velike kurilne naprave z nazivno električno močjo 300 MW ali več, ne pa tudi gradnje naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida, mora izdelati oceno o možnosti njihove poznejše vgradnje, s katero ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

(3) Ocena iz prvega ali drugega odstavka tega člena je sestavni del vloge za pridobitev okoljevarstvenega soglasja v skladu s predpisi o presoji vplivov na okolje.

(4) Če ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje za poseg iz drugega odstavka tega člena ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ter pogoji glede varstva okolja in zdravja ljudi v skladu s prepisi, ki urejajo varstvo okolja, v okoljevarstvenem soglasju določi tudi obveznost upravljavca, da na območju naprave zagotovi primeren prostor za poznejšo vgradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za večjo spremembo pri obratovanju naprave, s katero se dosegajo prag iz prvega odstavka tega člena.

II. MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA NOVO VELIKO KURILNO NAPRAVO, ZGRAJENO PRED 27. NOVEMBROM 2002

5. člen

(1) Za novo veliko kurilno napravo, ki je pridobila gradbeno dovoljenje pred 27. novembrom 2002, ali za novo kurilno napravo, za katero je bila vložena zahteva za pridobitev dovoljenja za gradnjo pred 27. novembrom 2002 in ki je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, so mejne vrednosti emisij za žveplove okside, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah določene v tabelah in grafih z oznako »A« iz prilog 1, 2, 3, 4, 5 in priloge 6, ki so sestavni del te uredbe.

(2) Ministrstvo pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), lahko na podlagi vloge upravljavca dovoli za novo veliko kurilno napravo iz prejšnjega odstavka, da se namesto mejne vrednosti emisij za žveplove okside iz grafa A v prilogi 1 te uredbe uporablja mejna vrednost za stopnjo razžveplanja iz tabele A.1 v prilogi 1 te uredbe, če na podlagi posebne študije, priložene k vlogi upravljavca, ugotovi, da mejne vrednosti emisij za žveplove okside iz tabele A v prilogi 1 te uredbe zaradi lastnosti goriva ni možno dosegati z ekonomsko upravičenimi postopki čiščenja.

6. člen

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena je za novo veliko kurilno napravo iz prvega odstavka prejšnjega člena mejna vrednost emisije za žveplove okside enaka 800 mg/Nm^3 , če ima vhodno toplotno moč večjo ali enako 400 MW in ne obratuje več kot 2000 ur na leto do 31. decembra 2015 in ne več kot 1500 ur na leto od 1. januarja 2016 dalje.

(2) Letno število ur obratovanja iz prejšnjega odstavka se izračuna kot letno povprečje ur iz podatkov o obratovanju nove velike kurilne naprave v obdobju petih let.

7. člen

(1) Ne glede na mejne vrednosti emisije za dušikove okside v tabeli z oznako »A« iz priloge 4 te uredbe veljajo za novo veliko kurilno napravo iz prvega odstavka 5. člena te uredbe na trdno gorivo z vhodno toplotno močjo večjo kot 500 MW naslednje mejne vrednosti emisije za dušikove okside:

1. a) 500 mg/Nm³ do 31. decembra 2015 ali
b) 600 mg/Nm³ do 31. decembra 2015, če od 1. januarja 2008 dalje ne obratuje več kot 2000 ur na leto;
2. 450 mg/Nm³ od 1. januarja 2016 dalje, če od tega dne dalje ne obratuje več kot 1500 ur na leto.

(2) Ne glede na mejne vrednosti emisije za dušikove okside v tabeli z oznako »A« iz priloge 4 te uredbe velja do 1. januarja 2018 za novo veliko kurilno napravo iz prvega odstavka 5. člena te uredbe na trdno gorivo, ki je obratovala v letu 2000 neprekinjeno in nadaljuje z obratovanjem, mejna vrednost emisije za dušikove okside 1200 mg/Nm³, če je vsebnost hlapnih spojin v trdnem gorivu manjša kot 10%.

(3) Za povprečno število ur obratovanja na leto v tem členu velja letno povprečje za obdobje petih let obratovanja nove velike kurilne naprave iz prvega odstavka 5. člena te uredbe.

8. člen

Ne glede na mejne vrednosti emisije za prah v tabeli z oznako »A« iz priloge 5 te uredbe velja za novo veliko kurilno napravo iz prvega odstavka 5. člena te uredbe z vhodno toplotno močjo manjšo kot 500 MW mejna vrednost emisije za prah 100 mg/Nm³ ob upoštevanju 3% računske vsebnosti kisika, če se uporablja tekoče gorivo z deležem pepela pri zgorevanju večjim kot 0,06%.

III. MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA NOVO VELIKO KURILNO NAPRAVO, ZGRAJENO PO 27. NOVEMBRU 2002

9. člen

(1) Za novo veliko kurilno napravo, ki je pridobila gradbeno dovoljenje po 27. novembru 2002, ali za novo kurilno napravo, za katero je bila vložena zahteva za pridobitev dovoljenja za gradnjo pred 27. novembrom 2002 in ki ni začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, so mejne vrednosti emisij za žveplove okside, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah, določene v tabelah B iz prilog 1, 2, 3, 4, 5 in priloge 6 ter v tabeli B1 iz priloge 4 te uredbe.

(2) Ministrstvo lahko na podlagi vloge upravljavca za novo veliko kurilno napravo iz prejšnjega odstavka dovoli, da se namesto mejne vrednosti emisij za žveplove okside iz tabele B v prilogi 1 te uredbe uporablja največja dovoljena vrednost emisije 300 mg/Nm³ ali mejna vrednost za stopnjo razžveplanja iz tabele B.1 v prilogi 1 te uredbe, če na podlagi posebne študije, ki jo upravljavec priloži k vlogi, ugotovi, da mejne vrednosti emisij za žveplove okside iz tabele B v prilogi 1 te uredbe zaradi lastnosti goriva ni možno dosegati z ekonomsko upravičenimi postopki čiščenja.

(3) Pri gradnji nove velike kurilne naprave iz prvega odstavka tega člena mora upravljavec zagotoviti, da se načrtuje in izvede gradnjo z uporabo soproduktivne toplotne in električne energije, če se s študijo, izdelano v postopku presoje vplivov na okolje, izkaže, da

je to ekonomsko in tehnično izvedljivo, pri čemer je treba upoštevati možnost prodaje in tehnično izvedljivost distribucije toplote.

10. člen

(1) Mejne vrednosti emisij iz prvega odstavka prejšnjega člena ne veljajo za plinsko turbino, ki obratuje manj kot 500 ur na leto in se uporablja kot rezervna plinska turbina.

(2) Upravljavec rezervne plinske turbine mora vsako leto predložiti ministrstvu poročilo o času obratovanja plinske turbine in o emisijah snovi v zrak, v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

11. člen

Ne glede na mejne vrednosti emisije za dušikove okside v tabeli z oznako »B1« iz priloge 4 te uredbe veljajo za plinsko turbino, ki je nova velika kurilna naprava iz prvega odstavka 9. člena te uredbe, in uporablja zemeljski plin, naslednje mejne vrednosti emisije za dušikove okside ob upoštevanju 15% računske vsebnosti kisika v dimnih plinih:

1. 75 mg/Nm³ za:
 - plinsko turbino za soproizvodnjo toplotne in električne energije s skupnim izkoristkom večjim kot 75%,
 - plinsko turbino v kombiniranem ciklu s povprečnim letnim izkoristkom pri proizvodnji električne energije večjim kot 55%,
 - plinske turbine za mehanske pogone ne glede na izkoristek;
2. vrednost, izražena v mg/Nm³ in izračunana po enačbi:

$$\eta \cdot \frac{50}{35},$$

za eno-ciklične naprave z izkoristkom večjim od 35%, ki niso zajete v prejšnji točki, pri čemer je η izkoristek plinske turbine.

IV. MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA OBSTOJEČO VELIKO KURILNO NAPRAVO

12. člen

Za obstoječo veliko kurilno napravo veljajo za mejne vrednosti emisij za žveplove okside, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah mejne vrednosti, ki so za novo kurilno napravo določene v 5., 6., 7. in 8. členu te uredbe.

13. člen

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena velja za obstoječo veliko kurilno napravo z vhodno toplotno močjo večjo ali enako 500 MW mejna vrednost emisije za prah 100 mg/Nm³ ob upoštevanju 6% računske vsebnosti kisika v dimnih plinih, če se uporablja trdna goriva z naslednjimi lastnostmi:

- kurilnost manjša od 5800 kJ/kg, izražena kot spodnja kurilna vrednost,

- delež vlage večji od 45% (m/m),
- skupni delež pepela in vlage večji od 60% (m/m),
- delež kalcijevega oksida večji od 10% (m/m).

(2) Ministrstvo na podlagi vloge upravljavca dovoli, da se za obstoječo veliko kurilno napravo uporablja mejna vrednost za prah iz prejšnjega odstavka, če je k vlogi priložena analiza lastnosti trdnega goriva, iz katere sledi, da so izpolnjene zahteve iz prejšnjega odstavka.

14. člen

Za obstoječo veliko kurilno napravo se mejne vrednosti emisij v zrak iz 12. člena te uredbe ne uporabljajo, če je upravljavec:

- najkasneje do 30. junija 2004 v pisni izjavi obvestil ministrstvo, da bo velika kurilna naprava prenehala obratovati s 1. januarjem 2016, med 1. januarjem 2008 in 31. decembrom 2015 pa skupno ne bo obratovala več kot 20 000 ur in
- zagotovil, da bo vsako leto obratovanja obstoječe kurilne naprave predložil ministrstvu poročilo o času obratovanja in emisijah v zrak v skladu s predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring emisij v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

V. MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA REKONSTRUIRANO VELIKO KURILNO NAPRAVO

15. člen

(1) V primeru rekonstrukcije velike kurilne naprave, pri kateri se poveča vhodna toplotna moč za več kot 50 MW, veljajo za novi del naprave mejne vrednosti emisij za žveplove okside, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah, ki veljajo za nove velike kurilne naprave iz prvega odstavka 9. člena te uredbe, pri čemer se upošteva vhodna toplotna moč celotne rekonstruirane velike kurilne naprave.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za rekonstruirano veliko kurilno napravo z mešano kurjavo, če se kot gorivo uporablja ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, same ali zmešane z drugimi gorivi, proizvedena toplota pa se uporablja za lastne potrebe rafinerije.

(3) Če zaradi obratovanja rekonstruirane nove velike kurilne naprave iz prvega odstavka 5. člena te uredbe nastane v okolici naprave čezmerna onesnaženost zunanjega zraka, veljajo za rekonstruirano veliko kurilno napravo enake mejne vrednosti kot za novo veliko kurilno napravo iz prvega odstavka 9. člena.

(4) Pri rekonstrukciji velike kurilne naprave iz prvega odstavka tega člena mora upravljavec zagotoviti, da se načrtuje in izvede rekonstrukcijo z uporabo sproizvodnje toplotne in električne energije, če se s študijo, izdelano v postopku presoje vplivov na okolje, izkaže, da je to ekonomsko in tehnično izvedljivo, pri čemer je treba upoštevati možnost prodaje in tehnično izvedljivost distribucije toplote.

VI. MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA VELIKO KURILNO NAPRAVO Z MEŠANO IN KOMBINIRANO KURJAVO

16. člen

Za veliko kurilno napravo z mešano kurjavo se izračuna mejna vrednost emisij na naslednji način:

- a) iz prilog 1, 2, 3, 4, 5 in 6 te uredbe se odberejo mejne vrednosti emisij, ki veljajo za posamezno vrsto goriva glede na nazivno vhodno toplotno moč naprave;
- b) za vsako gorivo posebej se izračuna utežena mejna vrednost emisij kot zmnožek mejne vrednosti emisij iz prejšnje točke in deleža vhodne toplotne energije, ki jo pri zgorevanju prispeva posamezno gorivo;
- c) mejna vrednost emisije velike kurilne naprave je enaka vsoti uteženih mejnih vrednosti emisij iz prejšnje točke.

17. člen

(1) Za veliko kurilno napravo z mešano kurjavo, v kateri se samostojno ali z drugimi gorivi uporabljajo kot gorivo ostanki destilacij in pretvorb surove nafte, pridobljena energija pa se rabi za lastne potrebe rafinerije, veljajo mejne vrednosti goriva, za katerega so predpisane največje mejne vrednosti (v nadaljnjem besedilu: glavno gorivo), če je toplotni prispevek tega goriva enak ali večji od 50%.

(2) Če je toplotni prispevek glavnega goriva manjši kot 50%, se izračuna mejna vrednost emisij za veliko kurilno napravo iz prejšnjega člena na naslednji način:

- a) iz prilog 1, 2, 3, 4, 5 in 6 te uredbe se odberejo mejne vrednosti emisij, ki veljajo za posamezno vrsto goriva posebej glede na nazivno vhodno toplotno moč naprave;
- b) izračuna se mejna vrednost emisije za glavno gorivo tako, da se iz prilog te uredbe odbrana mejna vrednost za glavno gorivo pomnoži s faktorjem 2 in od tega zmnožka odšteje mejna vrednost za gorivo, za katerega je predpisana najnižja mejna vrednost. Če imata dve ali več goriv enaki mejni vrednosti emisij, se za glavno gorivo vzame gorivo z večjim deležem vhodne toplotne energije;
- c) izračuna se utežena mejna vrednost emisij za glavno gorivo tako, da se izračunana mejna vrednost emisije za glavno gorivo iz prejšnje točke pomnoži z deležem vhodne toplotne energije, ki ga to gorivo prispeva v kurišče,
- d) izračunajo se utežene mejne vrednosti emisij za druga goriva, tako da se mejne vrednosti emisije za posamezna goriva iz točke (a) tega odstavka pomnožijo z deleži vhodne toplotne energije, ki jih ta goriva prispevajo v kurišče;
- e) mejna vrednost emisij velike kurilne naprave je enaka vsoti uteženih mejnih vrednosti emisij iz točk c) in d) tega odstavka.

18. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena lahko ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje za novo veliko kurilno napravo iz prvega odstavka 9. člena te uredbe, ali na podlagi vloge upravljavca obstoječih ali novih velikih kurilnih naprav iz prvega odstavka 5. člena te uredbe v rafineriji, dovoli, da je srednja mejna vrednost emisij za žveplove okside vseh velikih kurilnih naprav znotraj ene rafinerije pri poljubnem načinu kombiniranja goriv enaka:

1. 1000 mg/Nm³, če gre za srednjo vrednost mejnih vrednosti emisij iz vseh obstoječih in novih velikih kurilnih naprav iz prvega odstavka 5. člena te uredbe, in
2. 600 mg/Nm³, če gre za srednjo vrednost mejnih vrednosti emisij iz vseh novih velikih kurilnih naprav iz prvega odstavka 9. člena te uredbe razen plinskih turbin, če se s tem ne poveča skupna emisija žveplovih oksidov iz obstoječih kurilnih naprav znotraj rafinerije.

19. člen

Za veliko kurilno napravo s kombinirano kurjavo veljajo mejne vrednosti emisij za tisto gorivo, ki trenutno zgoreva v veliki kurilni napravi.

VII. UKREPANJE V IZJEMNIH PRIMERIH

20. člen

(1) Velike kurilne naprave, ki imajo vgrajene naprave za čiščenje dimnih plinov, lahko obratujejo brez teh naprav v primeru okvare, motnje ali izpada največ 120 ur na leto, od tega največ 24 ur nepretrgoma v posameznih primerih.

(2) Če upravljavec ne more vzpostaviti normalnih razmer v 24 urah, mora zmanjšati ali ustaviti obratovanje velike kurilne naprave ali uporabiti drugo gorivo, če s tem prepreči preseganje predpisanih mejnih vrednosti emisij.

(3) Upravljavec mora vsako okvaro, motnjo ali izpad naprave za čiščenje dimnih plinov ter vsako preseganje predpisanih mejnih vrednosti nemudoma, najkasneje pa v 48 urah, prijaviti ministrstvu in inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja.

(4) Ministrstvo lahko v izjemnih primerih dovoli tudi preseganje časovnih omejitev za čas obratovanja brez čistilne naprave iz prvega odstavka tega člena, če:

- a) je ogrožena neprekinjena oskrba z energijo ali
- b) bi druga kurilna naprava, s katero bi za omejen čas nadomestili izpad velike kurilne naprave z okvaro, povzročala večjo obremenitev okolja zaradi emisij v zrak.

21. člen

Ministrstvo lahko dovoli upravljavcu, katerega velika kurilna naprava uporablja gorivo z nizko vsebnostjo žvepla, začasno preseganje mejnih vrednosti emisij žveplovih oksidov za največ šest mesecev, če k vlogi priloži dokazila, da na trgu ni možno nabaviti goriva z nizko vsebnostjo žvepla.

22. člen

(1) Ministrstvo lahko dovoli upravljavcu, katerega velika kurilna naprava nima vgrajene naprave za čiščenje dimnih plinov in ki običajno uporablja za gorivo samo plin, preseganje mejnih vrednosti emisij za žveplove okside, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah za največ deset dni, če k vlogi priloži dokazila, da na trgu ni možno nabaviti plina.

(2) Dovoljeni čas preseganja mejnih vrednosti emisij iz prejšnjega odstavka je lahko tudi daljši, če je ogrožena neprekinjena oskrba z energijo.

VIII. MERITVE EMISIJE

23. člen

(1) Za snovi iz prilog od 1 do 6 te uredbe so obvezne trajne meritve koncentracij v dimnih plinih.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ministrstvo na podlagi vloge upravljavca velike kurilne naprave dovoli opustitev trajnih meritev koncentracije ene ali več snovi v dimnih plinih, in sicer:

- pri kotlih in plinskih turbinah na zemeljski plin za emisije žveplovih oksidov in prahu;
- pri plinskih turbinah ali kotlih, ki kurijo olje z znano vsebnostjo žvepla in nimajo vgrajene razžveplevalne naprave;
- pri kotlih na biomaso za emisije žveplovih oksidov, če upravljavec dokaže, da emisije žveplovih oksidov pod nobenimi pogoji obratovanja ne presegajo zahtevanih mejnih vrednosti;

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se morajo namesto trajnih meritev najmanj vsakih 6 mesecev izvajati občasne meritve.

(4) Upravljavec velike kurilne naprave mora hraniti dokazila o vsebnosti žvepla v gorivu najmanj 5 let.

24. člen

Za novo veliko kurilno napravo, za katero se mora skladno z določbami iz drugega odstavka 5. člena in drugega odstavka 9. člena zagotavljati predpisane stopnje razžveplanja skladno s tabelama A.1 in B.1 iz priloge 1 te uredbe, mora upravljavec zagotoviti merjenje emisij žveplovih oksidov. Poleg tega mora zagotavljati redno merjenje vsebnosti žvepla v gorivu, ki je dovedeno v kurilno napravo, in dokazovati doseganje predpisane stopnje razžveplanja na podlagi trajnih meritev.

25. člen

(1) Vrednost 95% področja zaupanja posamezne meritve ne sme presegati naslednjih odstotkov mejne vrednosti emisije:

- žveplov oksidi 20%,
- dušikovi oksidi 20%,
- prah 30%,
- ogljikov monoksid 10%.

(2) Polurne in dnevne povprečne vrednosti za validacijo se določijo iz veljavnih povprečnih polurnih vrednosti tako, da se od njih odšteje področje zaupanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je v enem dnevu več kot šest izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti neveljavnih zaradi motenj v delovanju sistema za izvajanje emisijskega monitoringa ali zaradi njegovega vzdrževanja, je meritev dnevne povprečne vrednosti za ta dan neveljavna.

(4) Če so meritve dnevni povprečni vrednosti zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka neveljavne več kot desetkrat v letu, lahko ministrstvo zahteva, da upravljavec naprave izvede ustrezne ukrepe za izboljšanje zanesljivosti sistema za izvajanje emisijskega monitoringa.

(5) Če se emisijski monitoring izvaja na podlagi trajnih meritev, se rezultati meritev med zagonom in zaustavitvijo velike kurilne naprave ter med okvaro, motnjo ali izpadom čistilne naprave ne upoštevajo pri njihovem vrednotenju.

(6) Če se emisijski monitoring izvaja na podlagi občasni meritev, velika kurilna naprava čezmerno obremenjuje okolje, če ena od vrednosti občasni meritev presega mejno vrednost emisij.

26. člen

Upravljavec mora v letnem poročilu o obratovalnem monitoringu, izdelanim v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, predložiti tudi podatke o:

1. skupnih letnih količinah emisij žveplovih oksidov, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida in prahu izračunanih iz podatkov meritev koncentracij in volumnskega pretoka dimnih plinov. Če se izvajajo občasne meritve, se ocenijo skupne letne količine emisij na osnovi rezultatov občasnih meritev, ustrezno preračunanih na celoletno obratovalno obdobje,
2. skupni letni količini vhodne toplotne energije po uporabljenih gorivih (biomasa, druga trdna goriva, tekoča goriva, zemeljski plin in druga plinasta goriva), izračunanih na podlagi njihovih neto kaloričnih vrednosti.

IX. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

27. člen

Upravljavec velike kurilne naprave mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

X. PROGRAM ZMANJŠEVANJA CELOTNIH LETNIH EMISIJ IZ VELIKIH KURILNIH NAPRAV

28. člen

(1) Ukrepi programa postopnega zmanjševanja celotnih letnih emisij iz velikih kurilnih naprav so podrobneje določeni v operativnem programu varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: program zmanjševanja emisij iz velikih kurilnih naprav).

(2) Za ocenjevanje učinkov ukrepov iz programa zmanjševanja emisij iz velikih kurilnih naprav se ugotavlja celotna letna emisija zaradi obratovanja velikih kurilnih naprav na podlagi meritev emisij, določenih s to uredbo.

XI. POSREDOVANJE POROČIL KOMISIJI EU

29. člen

Ministrstvo mora Komisiji EU letno poročati o uporabi določb 6., 7., 14., 21. in 22. člena ter določb drugega odstavka 5. in 9. člena te uredbe.

XII. NADZORSTVO

30. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

31. člen

(1) Z globo od 100.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju dejavnosti, če kot upravljavec naprave ne ravna v skladu z določbami te uredbe, in sicer:

- ne prijavi okvare, motnje ali izpada naprave za čiščenje dimnih plinov ali druge okvare, ki je povzročila preseganje mejnih vrednosti, v skladu s tretjim odstavkom 20. člena,
- ne upošteva časovnih omejitev obratovanja brez čistilnih naprav v skladu s prvim odstavkom 20. člena in ne prepreči čezmernega obremenjevanja v skladu z drugim odstavkom 20. člena,
- ne poroča ministrstvu o letni časovni dinamiki obratovanja naprave v skladu z 10. in 14. členom,
- ne izvaja meritev emisij v skladu s 23. do 25. členom,
- v rokih iz 26. člena te uredbe ne predloži ministrstvu poročila o skupnih letnih količinah emisij žveplovih oksidov, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida in prahu, o dnevnih količinah emisije za posamezno snov in o skupni letni količini vhodne toplotne energije.

(2) Z globo od 10.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

[Priloga 1: Mejne vrednosti emisij za SO₂ pri uporabi trdnega goriva](#)

[Priloga 2: Mejne vrednosti emisij za SO₂ pri uporabi tekočega goriva](#)

[Priloga 3: Mejne vrednosti emisij za SO₂ pri uporabi plinastega goriva](#)

[Priloga 4: Mejne vrednosti emisij za NO_x⁹ \(izražen kot NO₂\)](#)

[Priloga 5: Mejne vrednosti emisij za prah](#)

[Priloga 6: Mejne vrednosti emisij za ogljikov monoksid \(CO\)](#)

Uredba o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. [73/05](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

32. člen

(1) Upravljavec velike kurilne naprave, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje pred uveljavitvijo te uredbe, ali velike kurilne naprave, ki je obratovala na dan uveljavitve te uredbe, razen velike kurilne naprave iz 14. člena te uredbe, mora prilagoditi

emisije žveplovih oksidov, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida in prahu skladno z določbami te uredbe najkasneje do 31. oktobra 2007.

(2) Upravljavec velike kurilne naprave, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje pred uveljavitvijo te uredbe, ali velike kurilne naprave, ki je obratovala na dan uveljavitve te uredbe, mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. oktobra 2007.

33. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati določbe Uredbe o emisiji snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 46/02, 84/02 in 41/04 – ZVO-1).

34. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o dopolnitvi Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. [92/07](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembi in dopolnitvi Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. [68/12](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»Prehodna in končna določba

3. člen

(1) Upravljavec, ki je za kurilno napravo iz prvega odstavka novega 4.a člena uredbe pridobil dokončno gradbeno dovoljenje ali je vložil vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja v obdobju od 25. junija 2009 do uveljavitve te uredbe, mora ministrstvu predložiti oceno iz drugega odstavka novega 4.a člena uredbe v šestih mesecih od uveljavitve te uredbe.

(2) Če ministrstvo ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka novega 4.a člena uredbe ter pogoji glede varstva okolja in zdravja ljudi v skladu s prepisi, ki urejajo varstvo okolja, izda upravljavcu iz prejšnjega odstavka odločbo, v kateri določi obveznost

upravljavca, da na območju naprave zagotovi primeren prostor za poznejšo vgradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida.

4. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.